

Dagboek van een optimist

Auteur: Marleen Schepers-Egberink

Marleen, moeder van 2 jonge kinderen krijgt in 2018 de diagnose borstkanker en beschrijft vanaf dat moment in een dagboek hoe ze probeert zich in deze nieuwe realiteit staande te houden. De behandeling verloopt moeizaam, er zijn telkens nieuwe tegenvallers zoals een borstontsteking en een longembolie en het herstelproces gaat met vallen en opstaan. Net als er een wat rustigere periode lijkt aan te breken wordt er medio 2020 opnieuw een tumor in haar borst ontdekt en gaat ze wederom een intensief behandeltraject in. Helaas zonder blijvende resultaten want begin 2021 worden er ook uitzaaiingen gevonden, waar ze een aantal maanden later aan overlijdt.

Het dagboek is na haar overlijden uitgegeven door haar man, een erg mooi eerbetoon.

Het boek is met recht een dagboek van een optimist. Op vrij nuchtere toon en soms ook met humor beschrijft ze wat er allemaal op haar afkomt. Wat daarin opvalt is hoe ze vol goede moed elke volgende stap in de behandeling aangaat. Met deze positieve levenshouding houdt ze zichzelf op de been en is ze een grote steun voor mensen in haar omgeving. Het boek laat vooral zien welk dingen in het leven belangrijk voor haar zijn. Dat zit hem vooral in de contacten met mensen om haar heen, haar familie, vrienden en collega's. Met veel enthousiasme vertelt ze over de uitstapjes en vakanties met het gezin, de bezoeken van en aan familie en de gezellige etentjes en avonden met vrienden. Ook als haar gezondheid verder achteruit gaat zijn dit de dingen waar ze naar uitkijkt en van kan genieten.

De keerzijde van deze nuchtere en positieve houding is dat je niet zo goed een écht inkijkje in haar gevoelsleven krijgt. Het deksel wordt hier en daar slechts een klein beetje opgelicht. Zo beschrijft ze de worsteling met haar vermoeidheid en dat ze zich hierdoor eenzaam voelt en het gevoel heeft langs de zijlijn te staan. Dit wordt ergens in het boek treffend uitgewerkt in een mooi gedicht. Ook vertelt ze over de angst en onzekerheid die ze voelt naarmate haar gezondheid verder achteruit gaat en ze bang is dat het de verkeerde kant op gaat. Maar ook deze thema's worden niet echt uitgediept en veelal beschreven in algemene bewoordingen: 'ik voelde mij erg emotioneel' en 'ik moest erg huilen' of snel toegedekt met bemoedigende bewoordingen als 'het is zoals het is'. Sommige lezers zullen zichzelf hierin moeilijker herkennen. Ook over de impact die haar ziek-zijn heeft op de relatie met haar man en met haar kinderen laat ze weinig los.

Het boek is een 'dagboek', wat inhoudt dat in een vrij recht-toe-recht-aan schrijfstijl beschreven wordt wat er op die dag gebeurt. Soms wordt dat een vrij monotone opsomming van haar activiteiten en bezigheden. Voordeel van deze schrijfstijl is wel dat ook haar bezoeken aan het ziekenhuis en de gesprekken met de medisch specialisten in detail worden beschreven en je zo meegenomen wordt in de overwegingen en keuzes die ze maakt in haar behandeling.

Kortom, lezers van dit dagboek zullen aan de positieve levenshouding van Marleen kracht en steun ontleen voor zichzelf. Wanneer je vooral op zoek bent naar de impact die (ongeneeslijke) borstkanker heeft op je eigen gevoelsleven en op de contacten met de mensen om je heen, dan zal dit boek je minder aanspreken.

Recensie geschreven door: Hilde Poodt

Het boek van Marleen Schepers-Egberink is te verkrijgen via de website www.dagboekvaneenoptimist.nl